

De saaiheid voorbij

Sinds jaar en dag staan de auto's van Volvo bekend om een aantal kenmerken. Ze zijn veilig, solide, degelijk en saai. Met de eerste drie waren de mannen in het Zweedse hoofdkantoor heel content, de laatste kwalificatie vonden ze wat minder prettig. Om te laten zien dat Volvo heus een opwindende auto kon bouwen werd in 1994 een speciale uitvoering van het 850-model in het leven geroepen: de T-5R. Een auto die volgens Volvo is afgeleid van de raceauto uit het Britse toerwagenkampioenschap, maar in werkelijkheid natuurlijk is

gebaseerd op de 'gewone' 850 T5. In de standaarduitvoering is de T-5R al goed voor 240 paardjes onder de motorkap, de onze is voorzien van aangepaste software en schopt het tot een zeer indrukwekkende 300pk. En hebben we het nog niet eens over de gele lakkleur gehad! Saai kunnen we hem in ieder geval niet noemen, maar is dit wel een echte Volvo?

Opvallende verschijning

Een van de bijzonderheden van de T-5R is het beperkte kleurenaanbod. Zwart, olijfgroen en crèmegeel waren de enige kleuren waaruit kopers konden kiezen. Je kunt veel zeggen van de kleur geel, maar suf is het in ieder geval niet. Het maakt deze grote sedan meteen tot een opvallende verschijning. De standaard T-5R wielen –17 inch vijfspaaks 'Titan' – doen er met hun antracietkleur nog een schepje bovenop. Afgezien van de kleur en de wielen, vallen de verschillen met de gewone Volvo 850 eigenlijk wel mee. De achterspoiler, de sportiever uitziende bumpers en het

Gele lak, donkergrijze wielen... dit is geen gewone Volvo!

bescheiden 'T-5R' typeplaatje op de achterkant verraden dat het hier een bijzondere uitvoering betreft, maar alleen kenners zullen dat opmerken. Voor de niet-kenner zijn het vooral de gele kleur en de donkergrijze wielen die laten zien dat deze auto anders is dan andere 850's.

In de basis is de 850 een typische Volvo van de oude stempel. De belijning is vooral functioneel, recht-toe-recht-aan. Het model is zo vierkant als een blokkendoos en er zijn nagenoeg geen ronde lijnen

te ontdekken, waarmee dit model een uitstekend voorbeeld is van Volvo's degelijkheid en veiligheid. Het lijkt misschien eenvoudig om zo'n simpel gelijnde auto te ontwerpen, maar dat valt nog vies tegen. De meeste fabrikanten slagen er niet in om een auto zo vierkant en tegelijk zo tijdloos en 'kloppend' te maken. Nu staat Volvo bekend om haar robuuste modellen, waardoor de rechte lijnen goed bij het merk passen. Toch is het knap dat de 850 nu, ruim vijftien jaar na zijn introductie, nog steeds eigenlijk niet ernstig verouderd is. Natuurlijk is het verschil met de huidige modellen niet gering, toch hebben veel van zijn concurrenten de tand des tijds niet zo goed doorstaan als de 850.

Huiskamersfeer

Bij het instappen worden we verwelkomd door de typische huiskamersfeer die het interieur van deze 850 uitademt. De aanpassingen voor het T-5R model zijn minimaal. Zo heeft het sierhout een donkerbruine kleur die je in de gewone uitvoeringen niet zult tegenkomen, ook zijn de stoelen wat sportiever dan gebruikelijk. Sportstoelen kun je het nog steeds niet noemen, maar met de wat hogere wangen zijn deze fauteuils wat beter geschikt voor sportief rijden dan de vlakke standaardstoelen. Het dashboard is zoals we dat van Volvo gewend zijn: simpel van vorm, goed afgewerkt en vol met knopjes. Dat de middenconsole bezaaid met knopjes lijkt nogal storend, maar alles is geplaatst waar je het verwacht, dus je hoeft niet lang te zoeken naar het juiste knopje.

De Zweedse no-nonsense mentaliteit straalt van het dashboard af.

De uitrusting van de T-5R is, voor die tijd tenminste, zeer compleet. Simpel gezegd is zo ongeveer alles wat optioneel was voor de gewone T5 aan de standaarduitrusting van de T-5R toegevoegd. Had de gewone T5 standaard al zaken als traction control, elektrische ramen en elektrische spiegels, de T-5R overtreft dat ruimschoots met onder andere cruise control, airco, leren bekleding, stoelverwarming en een audio-installatie. Hoewel zijn buitenmaten overeenkomen met die van de huidige Volvo S60, is hij vanbinnen een stuk ruimer. Dat is vooral te danken aan zijn praktische vormen. Zo is de achterste raamstijl niet het toonbeeld van elegant design, maar profiteren de achterbankzitters wel van die hoekige vorm. De hoofdruimte is namelijk ruim voldoende en ook de beenruimte is heel behoorlijk. Verder kun je in de kofferruimte wel een paar flinke koffers kwijt, de bagageruimte van 450 liter is voor een middenklasser niet onaardig.

Vijfcilinderroffel

Toen deze T-5R uit de fabriek rolde, was de motor goed voor 240pk. Niet slecht, zou je zeggen. Voor sommige mensen is dat echter niet genoeg, zij brengen de auto vervolgens naar de firma Rica, die de motor opvoert naar meer dan 300pk. Daarmee is deze 850 een serieus snelle auto. Op de snelweg kun je je tong uitsteken naar GTI'tjes en TDI'tjes en ook op de autobahn kun je meedoen met de grote jongens. En tussenacceleraties zijn niet alleen leuk omdat het zo snel gaat, maar ook vanwege de lekkere vijfcilinderroffel-met-turbofluit.

Neem je gas terug, dan klinkt er

een 'pssst', het afblaasgeluid van de turbo. De automaat doet zijn werk goed. Het is een viertraps exemplaar, dus niet state-of-the-art, maar hij schakelt op de juiste momenten en de kickdown reageert verrassend snel. Voor een sportievere rijbeleving is een handbak waarschijnlijk aantrekkelijker, maar de automaat is geen straf.

De 850 ziet er niet alleen solide uit, hij rijdt ook solide. De stabiliteit bij rechttuit rijden is indrukwekkend en bij een plotselinge sturbeweging raakt hij niet van zijn stuk. Als je rustig rijdt met deze auto, dan is het een zeer fijne reisauto. Ga je echter sportief rijden, dan wordt het een ander verhaal. Het bochtengedrag is bij hoger snelheid niet heel prettig. Aandrijving op de voorwielen is met ruim 300pk verre van ideaal, de auto 'kruipt' steeds naar de buitenkant van de bocht als je flink gas geeft. Eigenlijk had de T-5R vierwielaandrijving moeten hebben... Rijd je rechttuit, dan heb je –vooral op hoge snelheid– weinig last van die tractieproblemen. Over de bediening hebben weinig te klagen. De pedalen bieden voldoende weerstand en het sturen is niet 'overbekrachtigd'.

Hard rechtdoor is zijn specialiteit, een echte bochtenridder is de T5-R niet.

Typisch

Terug naar de hamvraag: is de 850 T-5R een echte Volvo? Die vraag kunnen we beantwoorden met een volmondige 'ja'. Vergeet de gele kleur en de donkergrijze wielen even en je ziet een typische Volvo. Ook het interieur is kenmerkend voor het Zweedse merk, het is ruim en zeer luxe. De rijeigenschappen passen ook in het plaatje, de nadruk ligt immers op veiligheid. Weliswaar heeft hij een beresterke motor, die ontzettend lekker klinkt, maar sportief rijden is er helaas niet echt bij. Wil je sportiviteit, dan kun je beter op zoek gaan naar bijvoorbeeld een Audi S6 uit dezelfde periode als 'onze' T-5R. Ben je echter op zoek naar een niet per se sportieve, maar wel razendsnelle gezinsauto en ben je bovendien niet bang om op te vallen, dan is deze 850 T-5R een zeer geschikte kandidaat.

Met dank aan Marco Hof Sportscars.

Plus

- + Zeldzaam en bijzonder
- + Lekker motorgeluid
- + Luxe en praktisch

Min

- Geen sportieve wegligging
- Standaard interieur
- Weinig sensatie